

W poprzednim wydaniu Newslettera Maja Filipiak przedstawiła informacje dotyczące kwietniowego spotkania w Ministerstwie Zdrowia w Departamencie Kwalifikacji Medycznych i Nauki dotyczącego wniosków o włączenie do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji (ZSK) kwalifikacji z zakresu prowadzenia psychoterapii. Polskie Towarzystwo Psychologiczne oraz Uniwersytet SWPS złożyli niezależne wnioski do ZSK. Reprezentanci tych dwóch podmiotów oraz Polskiej Rady Psychoterapii brali udział w dyskusji, która dotyczyła dwóch rozwiązań: kwalifikacji prowadzenia psychoterapii, jako pracy z klientem/pacjentem, niezależnie od nurtu, w jakim pracuje psychoterapeuta oraz kwalifikacji ściśle powiązanych z określoną modalnością, w jakiej pracują psychoterapeuci. Jasno zostało natomiast przedstawione stanowisko MZ w sprawie psychoterapii dzieci i młodzieży – ze względu na powstanie projektu specjalizacji z prowadzenia psychoterapii dzieci i młodzieży, zawód ten zostanie uregulowany bez konieczności ujęcia go w ZSK.

Zarząd Sekcji Psychoterapii Polskiego Towarzystwa Psychologicznego przygotował odpowiedź na skierowane do PTP przez Zarząd Polskiego Towarzystwa Terapii Poznawczej i Behawioralnej pismo z dnia 29 kwietnia 2019 (prezentowane w poprzednim wydaniu NL), w którym podkreślał szanse na sformalizowanie zawodu psychoterapeuty. Wyraził intencje stworzenia wspólnego stanowiska, wolnego od sporów merytorycznych przedstawicieli środowiska zawodowego, a także niezależnie od kontekstu politycznego. Tłumaczył bowiem, że mimo iż nurty psychoterapeutyczne różnią się pod względem ilości potwierdzeń badawczych, zasadne jest, aby uwzględnić kierunki zweryfikowane poprzez swoją przydatność kliniczną.

Treść stanowiska zamieszczona jest w załączniku.

Dyskusja na temat tego, w jaki sposób opisać kwalifikację prowadzenia psychoterapii nadal trwa. Do dnia 30 czerwca 2019 podmioty wydające certyfikaty psychoterapeutyczne miały możliwość przesłać do MZ swoje stanowisko dotyczące pytań:

1. Czy „prowadzenie psychoterapii” powinno być uwzględnione w ZSK, jako kwalifikacja rynkowa, a poszczególne podmioty zainteresowane certyfikowaniem w tym zakresie powinny występować z wnioskami o uzyskanie uprawnienia do certyfikowania przedmiotowej kwalifikacji?
2. Jeśli zasadnym jest wprowadzenie do ZSK kwalifikacji rynkowej „Prowadzenie psychoterapii”, to która idea jest bliższa: (1) jednej kwalifikacji uwzględniającej możliwość prowadzenia psychoterapii w każdym podejściu psychoterapeutycznym i przystąpienia do walidacji w wybranym przez kandydata podejściu, czy (2) wielu kwalifikacji oddzielnych dla poszczególnych podejść psychoterapeutycznych. Wnioski z dyskusji nie są jeszcze znane.

Sekcja Psychoterapii
Polskiego Towarzystwa Psychologicznego

ul. Stawki 5/7, 00-183 Warszawa

Warszawa, 30.05.2019 r.

Szanowni Państwo,

W nawiązaniu do listownej korespondencji związanej z ZSK, pragniemy odnieść się do zawartych w korespondencji kwestii.

Opis kwalifikacji psychoterapeuty w ZSK jest szansą na sformalizowanie zawodu psychoterapeuty w sposób wolny od kontekstu politycznego, a także sporu merytorycznego między różnymi środowiskami. Ten spór od wielu lat uniemożliwiał nadanie zawodowi psychoterapeuty statusu formalnego, gdyż nieodmiennie już w trakcie wstępnych rozmów wylaniały się grupy niechętnie formalizacji w ogóle, bądź oczekujące dla siebie specjalnych uprawnień. Przedstawiciele władz (ministerialnych czy sejmowych) traktowali to jako powód do przerwania prac nad normalizacją prawną podkreślając, że uniemożliwia to skłócenie środowiska. Dlatego wydaje nam się bardzo ważne, by mieć wspólne stanowisko, zwłaszcza, że nie dostrzegamy istotnych różnic merytorycznych między nami.

Polskie Towarzystwo Psychologiczne w latach 1990 -1991 opracowało system kryteriów warunkujących otrzymanie certyfikatu psychoterapeuty. Pierwsze certyfikaty zaczęły być przyznawane w r. 1991 i były możliwe do uzyskania przez osoby pracujące w różnych modalnościach, bez preferencji dla jakiegokolwiek wybranego podejścia. Wydaje nam się wartościowe i praktyczne, żeby przygotować jeden wspólny opis dla kilku wymienionych podejść, tak by istniała możliwość utrzymania i poszanowania istniejących różnic pomiędzy podejściami w psychoterapii, a jednocześnie by opis dotyczył jednego zawodu psychoterapeuty, nie kilku różnych zawodów. Wprowadzenie do ZSK oddzielnych kategorii dla każdego z podejść w psychoterapii wprowadzałoby dezorientację wśród pacjentów/klientów i pracodawców. Naszym celem było stworzenie opisu na tyle ogólnego, by mieściły się w nim wszystkie potwierdzone naukowo modalności psychoterapeutyczne, czyli by żadna z nich nie była wykluczona. Opieraliśmy się na mającym przeszło ćwierćwieczną tradycję modelu stosowanym przez Komisję Certyfikatów Psychoterapeuty Polskiego Towarzystwa Psychologicznego.

Jeżeli jednak w naszym projekcie znalazły się sformułowania skutkujące ewentualnym wykluczeniem np. podejścia CBT, jesteśmy gotowi wspólnie te sformułowania przeanalizować i uwzględnić sugestie zmian.

Naszą intencją jest uniknięcie sporu, które z 5 wymienianych we wniosku podejść jest lepsze czy skuteczniejsze. Wprawdzie podejście behawioralno-poznawcze i podejście psychodynamiczne w tym momencie mają porównywalną największą ilość potwierdzeń badawczych, wydaje nam się jednak zasadne, by uwzględnić również inne uznane kierunki zweryfikowane poprzez swoją przydatność kliniczną.

Łączymy wyrazy szacunku.

*Zarząd Sekcji Psychoterapii
Polskiego Towarzystwa Psychologicznego*